

Polski dorobek piśmienniczy z dziedziny nauk weterynaryjnych w świetle oceny parametrycznej działalności naukowej w roku 2017

Jacek Drogosz

z Ośrodka Przetwarzania Informacji Państwowego Instytutu Badawczego w Warszawie

Ewaluacja działalności naukowej odbywa się co 4 lata. W 2017 r. przeprowadzono ocenę dorobku naukowego z lat 2013–2016. Ocena poszczególnych osiągnięć przeprowadzana była przez zespoły ewaluacji powołane przez przewodniczącego Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych (KEJN). Po przeprowadzeniu szczegółowej oceny osiągnięć przewodniczący KEJN wystąpił do ministra nauki i szkolnictwa wyższego z wnioskiem o przyznanie jednostkom kategorii naukowej wynikającej z oceny dorobku naukowego. Minister w drodze decyzji przyznał kategorie naukowe poszczególnym jednostkom (1).

Zasady ewaluacji w 2017 r.

Podstawą prawną oceny parametrycznej przeprowadzonej w 2017 r. były:

- Ustawa z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki;
- Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 grudnia 2016 r. w sprawie przyznawania kategorii naukowej jednostkom naukowym i uczelniom, w których zgodnie z ich statutami nie wyodrębniono podstawowych jednostek organizacyjnych;
- Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 29 czerwca 2015 r. w sprawie Systemu Informacji o Nauce.

Ewaluacja przeprowadzona w 2017 r. objęła 993 jednostki naukowe, które w terminie złożyły ankietę jednostki zawierającą szczegóły osiągnięć naukowych z lat 2013–2016.

Osiągnięcia oceniane były w zakresie czterech kryteriów:

- kryterium I obejmujące osiągnięcia naukowe i twórcze jednostki;
- kryterium II obejmujące potencjał naukowy jednostki;
- kryterium III obejmujące praktyczne efekty działalności naukowej i artystycznej jednostki;
- kryterium IV obejmujące pozostałe efekty działalności naukowej i artystycznej (odróżniało się od pozostałych tym, że w jego zakresie dokonywana była ocena ekspercka).

Niniejsza analiza obejmuje jedynie osiągnięcia z kryterium I, konkretnie dorobek piśmienniczy:

- 1) publikacje naukowe w czasopiśmie naukowych:
 - a) zamieszczone w części A wykazu czasopism naukowych MNiSW;

Scientific literature of Polish veterinary medicine based on the parametric assessment of scientific activity in 2017

Drogosz J., National Information Processing Institute, Warsaw.

The process of evaluation of scientific units, apart from their assessment, enables reviewing the scientific literature, creating literature rankings and evaluating the literature. Among the 18 scientific units from veterinary medicine, eight of them were analyzed in terms of literary achievement. The submitted achievement was taken into account for evaluation within the units survey. This analysis enables to introduce the most popular scientific veterinary journals, published monographs and the most prestigious scientific conferences in veterinary field. It also allows to estimate the level of veterinary scientific publications, and thereby also the level of scientific achievements in this field.

Keywords: evaluation, journals, parametric assessment.

- b) zamieszczone w części B wykazu czasopism naukowych MNiSW;
 - c) zamieszczone w części C wykazu czasopism naukowych MNiSW;
 - d) zamieszczone w zagranicznych czasopiśmie naukowych spoza wykazu czasopism naukowych MNiSW;
 - e) zamieszczone w materiałach z konferencji międzynarodowych, uwzględnionych w bazie Web of Sciences (WoS); [2]
- 2) wykaz monografii naukowych i rozdziałów w monografiach naukowych.

Nie zostały w analizie uwzględnione pozostałe osiągnięcia z kryterium I. W przypadku grupy nauk o życiu (obejmującej m.in. jednostki naukowe specjalizujące się w medycynie weterynaryjnej) są to przede wszystkim osiągnięcia działalności innowacyjnej (patenty, wdrożenia wynalazków, prawa ochronne i autorskie); 3).

Cel badania

Przeprowadzona analiza miała na celu:

- stworzenie rankingu czasopism, które były najpopularniejsze wśród pracowników naukowych z dziedziny nauk weterynaryjnych – jako miejsce publikacji wyników własnych badań,
- ocena ilościowa monografii naukowych opublikowanych przez pracowników naukowych z dziedziny nauk weterynaryjnych;
- stworzenie rankingu konferencji naukowych, na których pracownicy z dziedziny nauk weterynaryjnych zaprezentowali swoje prace.

Badane jednostki naukowe i ich charakterystyka

W badaniu zostały wzięte pod uwagę jednostki naukowe, w których badania prowadzą osoby przypisane do dziedziny nauk weterynaryjnych. Znalazło się w tej grupie 18 jednostek. W analizie zostały rozpatrzone tylko te jednostki, które zatrudniały powyżej 10 pracowników prowadzących badania w dziedzinie weterynarii. Znalazło się tu łącznie 8 jednostek:

- jeden państwowy instytut badawczy:
 1. Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy w Puławach;
- dwa instytuty PAN:
 1. Instytut Genetyki i Hodowli Zwierząt Polskiej Akademii Nauk,
 2. Instytut Rozrodu Zwierząt i Badań Żywności Polskiej Akademii Nauk w Olsztynie;
- pięć wydziałów uczelnianych:
 1. Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, Wydział Medycyny Weterynaryjnej,
 2. Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie; Wydział Medycyny Weterynaryjnej,
 3. Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu, Wydział Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach,
 4. Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu, Wydział Medycyny Weterynaryjnej,
 5. Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie, Wydział Medycyny Weterynaryjnej.

Spośród wymienionych jednostek dwie otrzymały w wyniku ewaluacji kategorię A+, pięć – kategorię A, jedna – kategorię B. Żadna jednostka nie otrzymała kategorii C. Świadczy to o wysokim poziomie nauk weterynaryjnych w kraju (4).

Wymienione jednostki zatrudniały łącznie 1160 pracowników zaliczanych w jednostce do liczby N. Wśród nich 94,6 pracowników zadeklarowało się w dziedzinie nauk weterynaryjnych (82%). Z kolei wśród tej grupy 125 osób to pracownicy inżynieryjno-techniczni. Obowiązek publikowania mieli pozostali pracownicy (821), czyli:

- pracownicy naukowcy,
- pracownicy naukowo-dydaktyczni,
- pracownicy naukowo-techniczni.

Tylko 11 osób – ok. 1,3% z tej grupy zakwalifikowało się do liczby N₀, czyli nie wykazało się dorobkiem z zakresu osiągnięć twórczych.

Skład poszczególnych jednostek pod względem zadeklarowanych dyscyplin przedstawiał się następująco:

- Cztery jednostki były jednorodnie pod względem dyscypliny naukowej, a więc wszyscy pracownicy zakwalifikowani do N zadeklarowani byli w dziedzinie nauk weterynaryjnych. Pojęcia jednorodności nie należy tu mylić z pojęciem jednostki jednorodnej używanym na potrzeby ewaluacji. Tam jednorodność jednostki jest ściśle określana na poziomie obszaru wiedzy (5).
- W przypadku Wydziału Medycyny Weterynaryjnej SGGW w Warszawie 6 osób (ok. 3%) reprezentowało dyscypliny inne niż weterynaria (biologia, zootechnika i inne).
- W Instytucie Rozrodu Zwierząt i Badań Żywności 55 osób na 178 (31%) – to specjaliści z dziedziny nauk weterynaryjnych. Oprócz nich Instytut

zatrudnia specjalistów z technologii żywności i żywienia, biologii i innych.

- Na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu tylko 23 osoby na 142 (16%) reprezentowały nauki weterynaryjne. W tym przypadku zasadniczą grupę w jednostce stanowili zootechnicy (84 osoby) i niemal na równi z lekarzami weterynarii – biologami (24 osoby).
- W Instytucie Genetyki i Hodowli Zwierząt tylko 14 osób (14%) reprezentowało weterynarię. Dyscyplina naukowa wszystkich pozostałych pracowników to zootechnika.

Dorobek piśmienniczy osób z tych jednostek był w analizie brany pod uwagę tylko w przypadku, gdy autor publikacji zadeklarowany był w dziedzinie nauk weterynaryjnych. Dorobek pracowników z innych dyscyplin nie był brany pod uwagę, jeśli współautorem publikacji nie była przynajmniej jedna osoba reprezentująca weterynarię.

Dorobek piśmienniczy badanych jednostek

Ogółem jednostki z dziedziny nauk weterynaryjnych zadeklarowały do oceny dorobek piśmienniczy w postaci:

- 4348 artykułów z 574 czasopism naukowych,
- 57 monografii w całości,
- 217 rozdziałów z monografii (71 monografii zostało sprawozdanych częściowo – w formie rozdziałów),
- 29 publikacji w materiałach konferencyjnych będących pokłosiem 14 konferencji naukowych.

Na jednego pracownika naukowego z dziedziny nauk weterynaryjnych w okresie czteroletnim przypadło więc 5,6 publikacji.

Czasopisma naukowe zostały zebrane całościowo, bez podziału na wykazy, do których zostały przypisane, jednak w każdym przypadku wykaz został oznaczony. Oznaczono również punktację z wykazu czteroletniego, liczbę artykułów opublikowanych przez pracowników naukowych z jednostek (podstawa szeregowania w rankingu), a także tematykę, jaką zajmuje się dane czasopismo – na podstawie dostępnej dla niego klasyfikacji. Do stworzenia rankingu wzięte zostały pod uwagę materiały konferencyjne opublikowane w czasopismach, choć te do celów ewaluacji należało sprawozdać w odrębnej grupie.

Najpopularniejsze w polskich naukach weterynaryjnych czasopisma naukowe jako miejsce publikacji własnych badań przedstawione zostały w tabeli 1.

Popularność czasopism w poszczególnych jednostkach prezentują kolejne **tabele – od 2 do 9**.

Biorąc pod uwagę czasopisma najczęściej wybierane do publikacji, poziom polskiej weterynarii w aspekcie nauki można określić jako wysoki. Choć na pierwszym miejscu w rankingu ogólnym znalazło się stosunkowo nisko punktowane czasopismo z listy B („Życie Weterynaryjne”), to zarówno w rankingu ogólnym, jak i w rankingach poszczególnych jednostek najwyższe punktowne czasopisma z listy A zajmują poczytne miejsca w czołówkach. Niektóre jednostki sprawozdały do ewaluacji w ankiecie wyłącznie czasopisma z listy A (2).

Tabela 1. Ranking czasopism we wszystkich jednostkach weterynaryjnych

Lp.	Miejsce w rankingu	Tytuł czasopisma	ISSN	Lista wykazu	Punktacja ministerialna	Liczba artykułów	Tematyka czasopisma
1	1	Życie Weterynaryjne	0137-6810	B	4	443	dziedzina nauk weterynaryjnych
2	2	Medycyna Weterynaryjna – Veterinary Medicine-Science and Practice	0025-8628	A	15	335	dziedzina nauk weterynaryjnych
3	3	Magazyn Weterynaryjny	1230-4425	B	3	328	dziedzina nauk weterynaryjnych
4	4–5	Polish Journal of Veterinary Sciences	1505-1773	A	20	305	dziedzina nauk weterynaryjnych
5	4–5	Weterynaria w Praktyce	1732-1999	B	3	305	dziedzina nauk weterynaryjnych
6	6	Journal of Veterinary Research (Bulletin of the Veterinary Institute in Pulawy)	0042-4870	A	20	282	dziedzina nauk weterynaryjnych
7	7	Lecznica Dużych Zwierząt	1895-9024	B	1	124	dziedzina nauk weterynaryjnych, zootechnika
8	8	Reproduction in Domestic Animals	0936-6768	A	30	103	dziedzina nauk weterynaryjnych, zootechnika
9	9	Weterynaria w Terenie	1896-7655	B	3	101	dziedzina nauk weterynaryjnych
10	10	Polskie Drobiarstwo	1231-0387	B	3	63	dziedzina nauk weterynaryjnych, zootechnika
11	11–12	PLoS One	1932-6203	A	40	47	wielodziedzinowe, dziedzina nauk weterynaryjnych, mikrobiologia
12	11–12	Theriogenology	0093-691X	A	35	47	dziedzina nauk weterynaryjnych, zootechnika
13	13–14	Journal of Feline Medicine and Surgery	1098-612X	A	30	40	dziedzina nauk weterynaryjnych
14	13–14	BMC Veterinary Research	1746-6148	A	40	40	dziedzina nauk weterynaryjnych
15	15–16	Pasze Przemysłowe	1230-4743	B	3	35	dziedzina nauk weterynaryjnych, zootechnika, chemia
16	15–16	Veterinari Medicina	0375-8427	A	25	35	dziedzina nauk weterynaryjnych
17	17	Acta Veterinaria Hungarica	0236-6290	A	25	29	dziedzina nauk weterynaryjnych
18	18	Journal of Physiology and Pharmacology	0867-5910	A	25	27	biologia, biologia medyczna, dziedzina nauk farmaceutycznych
19	19–20	Annals of Parasitology	2299-0631	B	15	24	dziedzina nauk weterynaryjnych, biologia, biologia medyczna, ekologia
20	19–20	Annals of Agricultural and Environmental Medicine	1232-1966	A	30	24	ochrona i kształtowanie środowiska, dziedzina nauk o zdrowiu
21	21–22	Acta Veterinaria Brno	0001-7213	A	20	23	dziedzina nauk weterynaryjnych
22	21–22	Anatomia Histologia Embryologia	0340-2096	A	20	23	biologia, biologia medyczna, dziedzina nauk weterynaryjnych
23	23–24	Research in Veterinary Science	0034-5288	A	35	22	dziedzina nauk weterynaryjnych
24	23–24	BioMed Research International (Journal of Biomedicine and Biotechnology)	2314-6133	A	25	22	biotechnologia, mikrobiologia, biologia medyczna
25	25	Annals of Animal Science	2300-8733	A	20	20	zootechnika

Tabela 2. Ranking czasopism w Państwowym Instytucie Weterynaryjnym w Puławach

Lp.	Miejsce w rankingu	Tytuł czasopisma	ISSN	Lista wykazu ISSN	Punktacja ministerialna	Liczba artykułów	Tematyka czasopisma
1	1	Journal of Veterinary Research (Bulletin of the Veterinary Institute in Pulawy)	0042-4870	A	20	150	dziedzina nauk weterynaryjnych
2	2	Życie Weterynaryjne	0137-6810	B	4	128	dziedzina nauk weterynaryjnych
3	3	Medycyna Weterynaryjna – Veterinary Medicine-Science and Practice	0025-8628	A	15	106	dziedzina nauk weterynaryjnych
4	4	Lecznica Dużych Zwierząt	1895-9024	B	1	56	dziedzina nauk weterynaryjnych, zootechnika
5	5	Polish Journal of Veterinary Sciences	1505-1773	A	20	40	dziedzina nauk weterynaryjnych

Tabela 3. Ranking czasopism w Instytucie Genetyki i Hodowli Zwierząt w Jastrzębcu

Lp.	Miejsce w rankingu	Tytuł czasopisma	ISSN	Lista wykazu ISSN	Punktacja ministerialna	Liczba artykułów	Tematyka czasopisma
1	1	Animal Science Papers and Reports	0860-4037	A	25	7	zootechnika
2	2–3	PLoS One	1932-6203	A	40	3	wielodziedzinowe, dziedzina nauk weterynaryjnych, mikrobiologia
3	2–3	BMC NEUROSCIENCE	1746-6148	A	40	3	dziedzina nauk weterynaryjnych

Tabela 4. Ranking czasopism w Instytucie Rozrodu Zwierząt i Badań Żywności w Olsztynie

Lp.	Miejsce w rankingu	Tytuł czasopisma	ISSN	Lista wykazu ISSN	Punktacja ministerialna	Liczba artykułów	Tematyka czasopisma
1	1	Theriogenology	0093-691X	A	35	23	dziedzina nauk weterynaryjnych, zootechnika
2	2-3	Mediators of Inflammation	0962-9351	A	30	10	immunologia, biologia
3	2-3	Domestic Animal Endocrinology	0739-7240	A	30	10	biotechnologia, zootechnika, biologia medyczna

Tabela 5. Ranking czasopism na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej SGGW w Warszawie

Lp.	Miejsce w rankingu	Tytuł czasopisma	ISSN	Lista wykazu ISSN	Punktacja ministerialna	Liczba artykułów	Tematyka czasopisma
1	1	Życie Weterynaryjne	0137-6810	B	4	204	dziedzina nauk weterynaryjnych
2	2	Magazyn Weterynaryjny	1230-4425	B	3	137	dziedzina nauk weterynaryjnych
3	3	Reproduction in Domestic Animals	0936-6768	A	30	77	dziedzina nauk weterynaryjnych, zootechnika
4	4	Medycyna Weterynaryjna – Veterinary Medicine-Science and Practice	0025-8628	A	15	56	dziedzina nauk weterynaryjnych
5	5	Weterynaria w Praktyce	1732-1999	B	3	55	dziedzina nauk weterynaryjnych

Tabela 6. Ranking czasopism na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej UP w Lublinie

Lp.	Miejsce w rankingu	Tytuł czasopisma	ISSN	Lista wykazu ISSN	Punktacja ministerialna	Liczba artykułów	Tematyka czasopisma
1	1	Medycyna Weterynaryjna – Veterinary Medicine-Science and Practice	0025-8628	A	15	89	dziedzina nauk weterynaryjnych
2	2	Weterynaria w Praktyce	1732-1999	B	3	81	dziedzina nauk weterynaryjnych
3	3	Magazyn Weterynaryjny	1230-4425	B	3	67	dziedzina nauk weterynaryjnych
4	4	Journal of Veterinary Research (Bulletin of the Veterinary Institute in Pulawy)	0042-4870	A	20	57	dziedzina nauk weterynaryjnych
5	5	Życie Weterynaryjne	0137-6810	B	4	49	dziedzina nauk weterynaryjnych

Tabela 7. Ranking czasopism na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach UP w Poznaniu

Lp.	Miejsce w rankingu	Tytuł czasopisma	ISSN	Lista wykazu ISSN	Punktacja ministerialna	Liczba artykułów	Tematyka czasopisma
1	1	Medycyna Weterynaryjna – Veterinary Medicine-Science and Practice	0025-8628	A	15	27	dziedzina nauk weterynaryjnych
2	2	Journal of Biological Regulators and Homeostatic Agents	0393-974X	A	20	9	dziedzina nauk medycznych, biologia, biotechnologia
3	3	Veterinari Medicina	0375-8427	A	25	4	dziedzina nauk weterynaryjnych

Warto zaznaczyć, że 5 spośród tych tytułów jest wydawanych w rozpatrywanych jednostkach:

- Instytut Genetyki i Hodowli Zwierząt – Animal Science Papers and Reports (25 pkt),
- Instytut Rozrodu Zwierząt – Polish Journal of Food and Nutrition Sciences (15 pkt),
- Państwowy Instytut Weterynaryjny – Journal of Veterinary Research (20 pkt),
- Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie – Medycyna Weterynaryjna (15 pkt),
- Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie – Polish Journal of Veterinary Sciences (20 pkt).

Świadczy to o ich znaczącej cytowalności i wysokich wskaźnikach bibliometrycznych, a przez to

– o wysokiej jakości publikacji weterynaryjnych na poziomie światowym.

Tematyka czasopism z czołówek rankingów to w większości przypadków jedynie dziedzina nauk weterynaryjnych. Treść niektórych uzupełniona jest o prace dotyczące nauk pokrewnych – zootechnika, biologia, nauki medyczne (6). Na czólowym miejscu uplasowało się wielodzinowe czasopismo „PLoS One”, które w rankingu obejmującym całość procesu ewaluacji, opracowanym przez Emanuela Kulczyckiego, zajęło I miejsce (7).

Kolejna grupa osiągnięć w zakresie dorobku piśmienniczego to monografie naukowe oraz zamieszczone w nich rozdziały. Tematyka monografii sprawozdanych

Tabela 8. Ranking czasopism na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej UP we Wrocławiu

Lp.	Miejsce w rankingu	Tytuł czasopisma	ISSN	Lista wykazu ISSN	Punktacja ministerialna	Liczba artykułów	Tematyka czasopisma
1	1	Weterynaria w Praktyce	1732-1999	B	3	169	dziedzina nauk weterynaryjnych
2	2	Magazyn Weterynaryjny	1230-4425	B	3	110	dziedzina nauk weterynaryjnych
3	3	Polish Journal of Veterinary Sciences	1505-1773	A	20	64	dziedzina nauk weterynaryjnych
4	4	Życie Weterynaryjne	0137-6810	B	4	61	dziedzina nauk weterynaryjnych
5	5	Medycyna Weterynaryjna – Veterinary Medicine-Science and Practice	0025-8628	A	15	55	dziedzina nauk weterynaryjnych

Tabela 9. Ranking czasopism na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej UWM w Olsztynie

Lp.	Miejsce w rankingu	Tytuł czasopisma	ISSN	Lista wykazu ISSN	Punktacja ministerialna	Liczba artykułów	Tematyka czasopisma
1	1	Polish Journal of Veterinary Sciences	1505-1773	A	20	114	dziedzina nauk weterynaryjnych
2	2	Journal of Veterinary Research (Bulletin of the Veterinary Institute in Pulawy)	0042-4870	A	20	21	dziedzina nauk weterynaryjnych
3	3	Veterinari Medicina	0375-8427	A	25	17	dziedzina nauk weterynaryjnych
4	4–5	Acta Veterinaria Brno	0001-7213	A	20	11	dziedzina nauk weterynaryjnych
5	4–5	Journal of Molecular Neuroscience	0895-8696	A	20	11	biochemia, biologia medyczna, biotechnologia

przez jednostki całościowo to zdecydowanie medycyna weterynaryjna. Zestaw monografii, w których pracownicy naukowcy opublikowali jedynie pojedyncze rozdziały, jest obszerniejszy. Zawarte w nim publikacje dotyczą nie tylko weterynarii, ale również innych dyscyplin. Znajdziemy tam m.in. monografie dotyczące bioterroryzmu, kryminalistyki, historii czy archeologii, zawierające pojedyncze rozdziały, gdzie zaprezentowano treści o tematyce związanej z weterynarią. Choć nie znajduje to odzwierciedlenia w punktacji, podkreśla znaczenie weterynarii jako nauki o charakterze interdyscyplinarnym.

W tym przypadku do celów statystycznych również zostały wzięte pod uwagę materiały konferencyjne opublikowane jako rozdziały w monografiach. Dorobek zaprezentowany w ewaluacji jako materiały konferencyjne podlegał ostrym kryteriom. Do tej grupy (względnie wysoko punktowanej) mogły być zaliczone tylko te publikacje, które zostały odnotowane w bazie Web of Science. To pozwala wyodrębnić z szeregu konferencji weterynaryjnych te najbardziej elitarne. Wszystkie konferencje, z których materiały zostały zgłoszone do ewaluacji, przedstawia **tabela 10**.

Tabela 10. Ranking konferencji naukowych, z których materiały zaprezentowano w dorobku

Konferencja	Od	Do	Miejsce	Liczba publikacji
XXIII Congress of the Polish Parasitological Society	2013-09-04	2013-09-07	Polska, Szklarska Poręba	8
XXX th Congress of the European Association of Veterinary Anatomists	2014-07-23	2014-07-26	Rumunia, Kluż-Napoka	4
51 st Congress of the European Societies of Toxicology	2015-09-12	2015-09-16	Portugalia, Porto	3
16 th EVSSAR Congress	2013-07-05	2013-07-06	Francja, Tuluza	2
40 th Congress of the Federation-of-European-Biochemical-Societies (FEBS) – The Biochemical Basis of Life	2015-06-04	2015-06-09	Niemcy, Berlin	2
16 th International Congress of Immunology	2016-08-21	2016-08-26	Australia, Melbourne	2
18 th Congress of the European Hematology Association	2013-06-13	2013-06-16	Szwecja, Sztokholm	1
ESC Congress 2014	2014-08-30	2014-09-03	Hiszpania, Barcelona	1
13 th International Congress of the European Association for Veterinary Pharmacology and Toxicology (EAVPT 2015)	2015-07-19	2015-07-22	Francja, Nantes	1
17 th Annual Conference of the European Society for Domestic Animal Reproduction (ESDAR)	2013-09-12	2013-09-14	Włochy, Bolonia	1
International Multidisciplinary Microscopy Congress	2013-10-10	2013-10-13	Turcja, Antalya	1
63 rd International Congress and Annual Meeting of the Society for Medicinal Plant and Natural Product Research (GA)	2015-08-23	2015-08-26	Węgry, Budapeszt	1
7 th Trends in Medical Mycology. Organised under the auspices of EORTC-IDG and ECMM	2015-10-09	2015-10-12	Portugalia, Lizbona	1
64 th Annual Meeting of GA and 9th Joint Natural Product Conference 2016	2016-07-24	2016-07-27	Dania, Kopenhaga	1

Tylko jedna z wymienionych konferencji odbyła się w Polsce (Congress of the Polish Parasitological Society). Pozostałe w innych krajach europejskich oraz na innych kontynentach.

Wnioski

Materiał sprawozdany przez jednostki naukowe w ankietach do ewaluacji pozwala nie tylko na ich ocenę, ale również na szerszy przegląd dorobku naukowego poszczególnych jednostek, ich grup tworzonych w dowolny sposób, dziedzin i dyscyplin naukowych (8). Na podstawie zebranego materiału można zaprezentować szereg wykazów piśmiennictwa związanych z dziedziną nauk weterynaryjnych:

- wykaz opublikowanych artykułów (bibliografia wartości czasopism),
- wykaz wszystkich czasopism, w których publikowali pracownicy naukowcy,
- wykaz monografii o tematyce weterynaryjnej,
- wykaz rozdziałów opublikowanych w monografiach,
- kompleksową bibliografię publikacji naukowych dotyczących medycyny weterynaryjnej.

Ze sprawozdanego materiału można również sporządzić zestawienia dotyczące innych osiągnięć naukowych niż tylko piśmiennicze (patenty, projekty, aplikacje itp.).

Przy sporządzaniu analizy zaprezentowanej w niniejszym tekście wychodzimy z założenia, że w ankietach jednostki zawarty jest cały czołowy dorobek polskiej nauki. Należy jednak zwrócić uwagę na pewne aspekty, które ograniczają jego kompletność w ocenianym materiale:

1. Wybitne publikacje naukowe tworzone przez specjalistów mogą powstawać w ramach prac instytucji, których nie ma na liście jednostek naukowych. Twórcy mogli afiliować takie publikacje w innych jednostkach, ale nie mieli takiego obowiązku.
2. Jednostki naukowe nie miały obowiązku poddawania się procesowi ewaluacji. Ewaluacja prowadzona była na ich wnioski. Prace jednostek, które nie zgłosiły swojego dorobku do oceny, nie były brane pod uwagę.
3. Jednostki naukowe często nie zamieszczały w ankietach całości dorobku piśmienniczego, a jedynie najwyższe punktowane publikacje. Spowodowane to było ograniczeniami ilościowymi wynikającymi z zapisów rozporządzenia dotyczącego ewaluacji. Publikacje nisko punktowane podawane były tylko przez te jednostki, które miały w dorobku stosunkowo niewiele publikacji bądź były one niższej jakości i istniało duże prawdopodobieństwo ich odrzucenia w procesie oceny. Zamieszczanie ich w ankiecie jednostki byłoby więc stratą czasu (9, 10). Dlatego też ocena całości dorobku na podstawie danych z ewaluacji jako całego krajowego dorobku byłaby w dużym stopniu niemiernodajna.

Tak wygląda sytuacja, kiedy popatrzymy na problem od strony teoretycznej. Spoglądając od strony praktycznej, zdajemy sobie sprawę, że jednostki uwzględnione w niniejszej publikacji to właśnie te, których prace stanowią zasadniczy krajowy dorobek w dziedzinie nauk weterynaryjnych.

W chwili obecnej (styczeń 2019 r.) przygotowywane są nowe przepisy wykonawcze dotyczące ewaluacji nauki przewidzianej na 2021 r. Z jednej strony odchodzi się od oceniania samych jednostek w ramach podmiotu (uczelni), a oceniać się będzie w ramach podmiotów dorobek pracowników dyscyplin zdefiniowanych nowym rozporządzeniem (co pozwoli zebrać z całego podmiotu wszystkich pracowników z danej dyscypliny). Z drugiej zaś strony wymagane będzie do przeprowadzenia oceny kadrowe minimum (12 pracowników w podmiocie), co z kolei stanowi ograniczenie.

W takiej sytuacji dorobek z zakresu weterynarii będzie mógł zostać poddany ocenie tylko dla jednostek, których dotyczy niniejsza publikacja.

Dorobek piśmienniczy zgłaszany do ewaluacji zostanie poddany większym ograniczeniom ilościowym. Pozwoli to na wyodrębnienie najcenniejszych publikacji z danej dyscypliny, ale ograniczy rolę ewaluacji jako źródła wiedzy o całości produkcji piśmienniczej (11). Niemniej każda informacja o dorobku piśmienniczym pozwala na wyciągnięcie wniosków o poziomie piśmiennictwa w poszczególnych dyscyplinach naukowych, co z kolei może pomóc w planowaniu i realizacji polityki naukowej w polskich instytucjach naukowych.

Piśmiennictwo

1. Skoczeń B., Fijałkowski S., Jackowski S., Marcinkowska M., Pilc A., Zabel M.: Kategoryzacja jednostek naukowych 2017, *Forum Akad.* 2018, 2, 11–18.
2. Komunikat w sprawie wykazu czasopism naukowych wraz z liczbą punktów przyznanych za publikacje naukowe w tych czasopismach, ustalony na podstawie wykazów ogłoszonych w latach 2013–2016. [Dokument elektroniczny: <http://www.bip.nauka.gov.pl/wykaz-czasopism-naukowych/komunikat-w-sprawie-wykazu-czasopism-naukowych-wraz-z-liczba-punktow-przyznanych-za-publicacje-naukowe-w-tych-czasopismach-ustalony-na-podstawie-wykazow-ogloszonych-w-latach-2013-2016.html>. Dostęp dn. 2019.01.30].
3. Skoczeń B.: Ocena parametryczna jednostek naukowych 2017, 2016, [Dokument elektroniczny: http://www.kpnr.pwr.wroc.pl/prezentacje/Ocena_parametryczna_jednostek_naukowych_2017_prof.B.Skoczen.pdf. Dostęp dn. 2019.01.29].
4. Komunikat Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 28 września 2018 r. o kategoriach naukowych przyznanych jednostkom naukowym i uczelniom, w których zgodnie z ich statutami nie wyodrębniono podstawowych jednostek organizacyjnych. [Dokument elektroniczny: http://www.bip.nauka.gov.pl/g2/oryginal/2018_10/0a-5e15c139f6206c8e4925411d7cf751.pdf. Dostęp dn. 2019.01.29].
5. Antonowicz D., Dahlig-Turek E., Marcinkowska M., Pach A.R., Pilc A., Rafajłowicz E., Rymsza B., Skoczeń B., Zabel M.: Kategoryzacja jednostek naukowych 2017. *Przeł. Nauk.* 2016, 3, 8–11.
6. Kulczycki E.: Stan praktyk publikacyjnych polskich czasopism naukowych w 2017 roku, 2018, DOI: 10.6084/m9.figshare.5683813.
7. Kulczycki E., Ranking czasopism, które odegrały kluczową rolę w kategoryzacji, 2017, [Dokument elektroniczny: http://ekulczycki.pl/warsztat_badacza/ranking-czasopism-ktore-odegraly-kuczowa-role-w-kategoryzacji/. Dostęp dn. 2019.01.29].
8. Kulczycki E., Rozkosz E., Drabek A.: Publikacje polskich badaczy w czasopismach z list ERIH w kontekście ewaluacji jednostek naukowych. *Kult. Eduk.*, 2015, 1 (107), 147–172.
9. Kulczycki E.: Punktoza jako strategia w grze parametrycznej w Polsce, *Nauka Szkoln. Wyższe* 2017, 1(49), 63–78.
10. Kulczycki E., Drabek A., Rozkosz E.A.: Publikacje a zgłoszenia ewaluacyjne, czyli zniekształcony obraz nauki w Polsce. *Nauka* 2015, 3, 35–58.
11. Kulczycki E.: Ewaluacja jednostek naukowych 2017–2020, 2018, [Dokument elektroniczny: <https://pannaukowiec.wordpress.com/2018/04/19/ewaluacja-jednostek-naukowych-2017-2020/>. Dostęp dn. 2019.01.29].

Lek. wet. Jacek Drogosz, Ośrodek Przetwarzania Informacji – Państwowy Instytut Badawczy, al. Niepodległości 188B, 00-608 Warszawa, e-mail: jacek.drogosz@opi.org.pl